

Ч. <i>Мн.</i>	}	щяхмы да думамы	щяхмы да валямы
		щяхте да думате	щяхте да валяте
		щяхж да думать	щяхж да валять.

Подчинително наклоненіе.

Освѣнь прѣминжло окончателно има всички врѣмена на изявително-то, придружены съ съжъзъ да.

Причястія.

Дѣйствително: думаль, а, о; валяль, а, о.

страдателно: думанъ, а, о; вѣлянъ, а, о.

По пръвый примѣръ ся спрягать: *двигаъмъ, лѣгаъмъ, чюкамъ, тыкамъ, выкамъ, грабамъ* и пр.

По вторый ся спрягать: *калямъ, стаямъ, трѣкалямъ, забыкалямъ* и пр.

Забѣлѣжв. Глаголь *имамъ* въ трете лице множ. у настоящее прави *имѣтъ*. Тоя глаголь по нѣкога службы да прави бѣдѣщее врѣмя на другы глаголы; като: *имамъ да думамъ, имашъ да думашъ, има да дума, имамы да думамы, имате да думате; имѣтъ да думать.*

Упражненіе 17.

(Ученикъ-тъ ще покаже всякой глаголь отъ кое наклоненіе, врѣмя, лице и число е па ще ги спрягне.)

Кукувица кука; вѣтъръ духа. Стоянь си майцы думаше: прощавай мамо! азъ щѣж выкамъ и брата си да ти цѣлува рѣккж; заричямы ти сж, че нѣма вече да ся калямы.